

4439 ²⁷/₂ 23: 1. Beh. af F. t. L. om midlert. Forlæng. af L. ang. Indførsel af Skotøj og Cigarer. 4440

gelse, saa længe ingen andre gør tilsvarende Indrømmelser, men der er jo en Mulighed — min Partifælle det ærede Medlem Hr. Jønson var nylig inde derpaa —, hvis de danske Fabrikanter af Levnedsmidler vil indrømme lignende Priser som i 1914 for danske Forbrugere. Saa kan vi begynde at tale om Tingene. Kan vi faa Brød og Flæsk og Smør og Kød o. s. v. til lignende Priser som i 1914, Gud bevares, saa er Muligheden for at tale om, hvilke Indrømmelser Forbrugerne skal give, selvfølgelig til Stede, men Grundlaget kan ikke være et andet for den ene Part end for den anden. Arbejderne staar i Øjeblikket paa det rette Grundlag, det Grundlag, som har fæstnet sig gennem Tiderne. Den Ret, de har til de Lønninger, der ved Overenskomst aftales mellem de to Parter, som der jo maa til for at træffe en Overenskomst, og den Ret, de har til at være medbestemmende ved Lønnens Fastsættelse, har vi Socialdemokrater ikke i Sinde i mindste Maade at rokke ved. Jeg forstaar slet ikke den Betragtning, at Arbejderne skulde gøre Indrømmelser. Endnu har vi ikke faaet at vide, hvad det er, de skal gøre, det er blot i taagede Vendinger, man vover sig ud paa dette farlige Omraade, og jeg forstaar slet ikke den Betragtning, at Arbejderne i særlig Grad skulde betale noget for at faa Lov til at arbejde, det er da en mærkværdig Stillen Tingene paa Hovedet. Hvis man gennemførte den Lov om Importregulering, som vi foreslaar forlænget til August 1923, koster det jo ikke Staten en Øre, ikke Spor koster det, hvorfor i al Verden skal saa Arbejderne betale noget for at faa denne Lov, der vil sikre nogle Tusinde Arbejdere Beskæftigelse? Det er dog en meget mærkelig Fremgangsmaade, for at bruge et mildt Udtryk.

Der tales i Dag baade af den ene og den anden om Forholdene i Industrien og i Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre ærede Medlemmer har fremhævet, at Industrien vil have Beskyttelse, jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup brugte det Udtryk: disse Industrier, der lever paa Understøttelse. Jeg synes nu ikke, at det er et rigtigt Udtryk, men det kan være ligegyldigt med Udtrykkene. Der var altsaa et Modsætnings-

forhold mellem Industrien og Landbruget, der ikke behøvede nogen Art af Beskyttelse eller Hjelpeforanstaltninger. Jeg synes kun, det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan være glad ved, at der findes en Erhvervsgren her i Landet, som ikke behøver nogen Hjælp af det offentlige. Det er en Lykke for det paagældende Erhverv i Modsætning til mange andre, der ikke er saa gunstigt stillet i Øjeblikket, men det har dog ikke altid været saadan. Jeg minder det ærede Medlem om, at der har været Tider, og de ligger slet ikke saa langt tilbage, hvor de samme Landboforeninger, som nu stiller Krav om ikke at give Industrien Beskyttelse, meget godt kendte Vejen til Staten og til dens Medvirkning til at fremme Landbrugets Interesser i de vanskelige Tider. Under Krigen forstod man meget godt i visse Situationer, at ogsaa Landbruget og Landbrugets Interesser var truet paa en saadan Maade, at Staten maatte hjælpe. Det gjaldt navnlig Eksporten. Jeg har tidligere omtalt dette uden nogen Modsigelse her i Salen, og jeg skal derfor nøjes med blot nu at erindre om, at Staten baade ved sin Forsikring og ved sin Forhandling og ikke mindst ved Socialdemokratiets Indgriben i Tyskland gav det danske Landbrug en Beskyttelse gennem en meget alvorlig Tid, som sikrede Udførsel af de Varer, vi ellers ikke havde faaet udført til de mægtige Priser, som Landbruget i de Dage fik. Det var jo en Form for Beskyttelse af en ganske tilsvarende Art som den, der her er Tale om i Form af Importregulering, en Form for Beskyttelse, der ikke kostede Staten direkte Penge, lige saa lidt som Importreguleringen for Industrien kommer til at gøre det. Der var for øvrigt mange andre Punkter, paa hvilke Staten den Gang medvirkede til at skaffe Landbruget de bedst mulige Indtægter. Der var ingen, som var i Tvivl om, at det var rimeligt, at de Chancer og de gode Muligheder, der var for Landbruget, skulde det have Lov til at udnytte. Vi gik jo saa vidt, at vi sagde: Lad dog endelig alt, hvad der findes af danske Produkter, blive udført til de gode Priser, Landmanden kan faa i Udlandet, og lad dog den danske Be-